

UNA CARÍSSIMA UTOPIA DE TERCERA

Josep Vicent Marquès

Privatització del balneari Las Arenas, hospital-barraqueta d'Alzira, amenaça salvatge sobre el Cabanyal, parc vampir d'aigua de Benidorm, declaració de tot centímetre quadrat de costa com a urbanitzable, transvasament Xúquer-Vinalopó a costa del Caroig, expulsió dels habitants de la Punta i dels hortolans en general...

O el país de les oportunitats, efectiva-ment. Oportunitats fraudulentas, gènere de mala qualitat però fàcilment obtenible, somni còmode demandat sense dubte per una mala època per a la lírica, i per a l'èpica social però no per a l'onírica barata. En primer lloc el clan Zaplana, com l'exèrcit invasor de Franco en els quaranta, fecunda les famílies de la immobiliària bona societat valenciana –branca ricsdesempere i branca petitaburguesia fallera– i els fa descobrir que tot el terme municipal, perdó, el país, és urbanitzable i turístic. És com una metròpoli que descobreix la possibilitat de convertir-se en colònia devastada a ella mateixa. Tot metre quadrat deixa de ser vida per a passar a ser mercaderia. Aparentment, es crea faena, es fan negocis,...

Bons temps per a les obres públiques, no necessàriament per a les infraestructures realment útils. Dos preus: endeutament públic no somniat per keynesians ni socialdemòcrates i ruïna del territori

i desertització. El tercer preu, la destrucció de qualitat de vida tradicional (no obtenible en centres comercials i parcs temàtics) ha quedat encara més censurat. Una forma de progrés: els nens urbans ja no saben que el carrer servia abans també per a jugar, no se senten robats.

Extraordinari impuls de l'empresa familiar: mai el nombre d'empresaris triomfants familiars dels dirigents polítics ha estat tan gran. Estalvi públic notable: eliminació dels fons d'ajuda cultural als petits municipis i perquè no diguen que els rics no ploren també dues òperes eliminades per manca de fons. Encoratjament de l'esport de base: tants xicotets missatgers i repartidors de pizza produiran una gran quantitat d'asos del motorisme i del ciclisme i d'aquesta manera constituïran un exèrcit de reserva de la policia municipal i la guàrdia civil de carreteres.

Noves glòries a Espanya? Sí, senyor, però també a València en el sentit més confús del terme. L'essència essencial del valencià és que se sent tan espanyol com valencià (amb idèntic fanatisme derrotista, potser) igual que Isabel i Fernando, no sé si vostès comprenen. Des d'aquesta lògica, tindrem una Acadèmia Valenciana de la Llengua, com a pas per a tenir una acadèmia comarcal en cada comarca. I, fidels a la nostra tradició

embadalidora (portem segles fent obrir la boca als forasters amb el pardal de Sant Joan, les Falles, la magrana d'Elx, les peladilles i la paella) desenrotllarem els monuments triomfals, les faraona-des, tot allò que evidencie que som gent molt principal, com diu el poble, "de categoria".

El model està ben articulat: els monuments monumentals (als quals es dediquen els diners que anirien per exemple a la restauració de monuments vells que ja estaven molt vistos) creen negoci i generen llocs de serveis per als fills faves de les capes i classes acomodades. La incorporació de les falleres majors a l'*staff* assegura el casticisme valencià, perquè a veure quin país del món pot presumir de tenir falleres en l'administració política. I el contrapunt d'aquest delicadament inútil localisme és un internacionalisme de congressos i trobades de figurons igualment irrellevants. Combinem les més radicals mostres del concret i de l'abstracte.

Tot és coherent i, prova de la seua radical modernitat, es deixa interpretar amb les obres capitals de don Jacinto Benavente: *Los intereses creados* i *La ciudad alegre y confiada*. Sols som la setena "regió" en Internet. De segur que és perquè, tan bé i feliços com ens porta el PP, per a què anem a explorar res.

Aprés la mort. Un viatge amb San Vicent al més enllà medieval

Vicent Ferrer ens fa de guia en un viatge entre el cel i l'infern, entre els àngels i els dimonis. El *Més enllà*, la vida futura després de la mort, és un element, amb dos canals estratègics entre el món dels dominants i el de les dominades i els dominats. Premi Octubre d'assaig.

Editorial 314
"La Unitat", 176

comandes@tresiquatre.com

Narcís de la memòria

Pere Bessó

Aquest llibre sovinteja una manera de fer ben característica de l'autor. Com d'habitud, el poeta ens obsequia amb uns poemes amorosos en què la llengua constitueix l'objecte de desig de l'escriptor. Premi Octubre de poesia.

comandes@tresiquatre.com

Editorial 314
"Poesia 314", 104

Bestiari

Martí Domínguez

En aquest llibre l'escriptor recull els seus articles publicats en el setmanari El Temps. Aquests textos són a vessar de suggerències científiques i literàries, artístiques i filosòfiques, i són una excel·lent mostra de com diferents camps conflueixen en una única visió unitària.

Editorial 314
"La Unitat", 177

comandes@tresiquatre.com